

*Людвіг Кіндратович Якоб* народився в 1759 році в селі Віттин Мерзебургського округу в Пруссії. Помер Л.К. Якоб у 1827 році в околиці Галле (Bade Lauchstadt), де і похований.

Він був першим професором, з ім'ям якого пов'язане викладення економічних дисциплін, зокрема, політичної економії, в Харківському університеті.

В 1777 році закінчив Магдебургську гімназію і вступив до Галльського університету, що відіграло у долі Якоба значну роль: спочатку у формуванні його як фахівця, викладача та професора університету і його як ректора цього університету, а потім і останнього місця роботи, де очолював професорську кафедру.

У 1785 році, витримавши іспит і захистивши дисертацію, він отримав звання доктора філософії та в тому ж році став доцентом філософії Галльського університету.

В 1789 році Якоб стає екстраординарним, а з 1791 року ординарним професором цього університету.

З 1794 року і три роки поспіль обирається ректором Галльського університету. Л.К. Якоб 15 років викладає філософію в Галльському університеті. Його називають учнем Іммануїла Канта.

З 1806 року у житті Л.К. Якоба починається новий етап. Це викликано двома обставинами: перша пов'язана із закриттям Галльського університету декретом Наполеона I; друга – із запрошенням працювати в Харківському університеті, який щойно відкрився.

У лютому 1807 року Вченою радою Харківського університету його було обрано «въ профессоры публичные ординарные дипломатии и политической экономии» і в цьому званні затверджено міністром народної освіти.

Професор Л.К. Якоб підготував твір про відносну вигоду вільнонайманої праці. За цю роботу (1814 р.) він отримав на конкурсі найвищу нагороду – велику золоту медаль у 100 червонців.

У 1809 р. після ознайомлення з його міркуваннями щодо стану асигнацій він був запрошений державним секретарем М.М. Сперанським від імені Олександра I приїхати до Петербургу для участі у нараді та, після виконання наданих йому

доручень, у січні був нагороджений орденом Св. Анни II ст. та каблучкою. За наказом імператора Л.К. Якоб залишився у Петербурзі, де був призначений у комісію зі складання законів у Міністерстві фінансів.

У 1808-1811 рр. За дорученням Головного управління училищ підготував курс філософії для гімназій, який було перекладено російською мовою, що став класичним підручником. За цю працю Л.К. Якоб був нагороджений орденом Св. Володимира.

Л.К. Якобу в Росії було даровано дворянський титул. З 1811 року він колезький радник. Також у 1811 році був обраний почесним членом Харківського університету.

З 1816 року Л.К. Якоб – статський радник. Залишив Росію і повернувся до Німеччини у 1816 році після відсторонення М.М. Сперанського від державних справ.

В економічній науці Л.К. Якоб виділяв три складових частини: 1) політичну економію, під якою розумілось вчення про народне господарство; 2) державну економіку і 3) економічну діяльність держави, тобто економічну діяльність, що зводиться до встановлення правових норм, що регулюють господарську діяльність.

У Харкові Л.К. Якоб надрукував працю з політичного права – «Grundsätze der Polizeigesetzgebung und der Polizeyanstalten». Курс політичної економії, що викладав Л.К. Якоб, називався «Grundsätze der National-Oekonomie oder National-Wirtschafts-lehre. Charkow. Halle und Leipzig». Саме цей курс широко використовувався нащадками Л.К. Якоба в Харківському університеті. Інтерес викликає також його твір «Про гроші». Питання політичної економії розглядалися також у «Курсі філософії для гімназій Російської імперії».

*(зі статті автора проф., д.е.н. В.В. Глущенко)*